

מעברים בחיי יעקב

יעקב פליט או פליח ?

ביום לך פדנה ... ג ואל שדי יברך אתך
 ויפרך ויברך והיית לקהל עמים. ד ויתן-לך
 את-ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך
 את-ארץ מגריך אשר-נתן אלהים לאברהם.
ה וישלח יצחק את-יעקב...
 (בראשית, פרק כח)

מב ... ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן
 ותאמר אליו הנה עשו אחיד מתנחם לך
 להרגך. **מג** ועתה בני שמע בקלי וקום
בנח-לך אל-לבן אחי חרנה. **מד** וישבת עמו
 ימים אחדים עד אשר-תשוב חמת אחיד
 (בראשית, פרק כז)

יעקב מודד אק לא לאמד ?!

י ויצא יעקב, מבאר שבע, וילך, חרנה. ... **יב** ויחלם, והנה סלם מצב ארצה, וראשו, מגיע
 השמימה; והנה מלאכי אלהים, עלים וירדים בו... טו והנה אנכי עמד, ושמרתיך **בכל אשר-תלך**,
 והשבתיך, אל-האדמה הזאת: **כי, לא אעזבך**, עד אשר-אם-עשיתי, את אשר-דברתי לך.
 (בראשית, פרק כח)

מתחמק מפרידה.... פליט או פליח?

כו ויאמר לבן, ליעקב, מה עשית, ותגנב את-לבבי; ותנהג, את-בנותי, כשפיות, חרב. **כז** למה נחפאת
לבוח, ותגנב אתי; ולא-הגדת לי, ואשלחך בשמחה ובשרים בתיך ובכנור. **כח** ולא נטשתני, לנשק
 לבני ולבנותי; עתה, הספלת עשו.
 (בראשית, פרק ל"א)

איק מתכוונת לפילתי צפוי?

ד וישלח יעקב מלאכים לפניו אל-עשו אחיו ארצה שעיר אדום. ה ויצו אתם לאמר כה
 תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם-לבן גרתי ואחר עד-עתה. ו ויהי-לי שור וחמור צאן
 ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא-חן בעיניך. ז וישבו המלאכים אל-יעקב לאמר באנו
 אל-אחידך אל-עשו וגם הלך לקראתך וארבע-מאות איש עמו. ח ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את-
העם אשר-אתו ואת-הצאן ואת-הבקר והגמלים לשני מחנות. ט ויאמר אם-יבוא עשו אל-המחנה
 האחת והפחה והיה המחנה הנשאר לפליטה. י ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק ה'
האמר אלי שוב לארצה ולמולדתך ואיטיבה עמך. יא קטנתי מכל החסדים ומכל-האמת אשר עשית
 את-עבדך כי במקלי עברתי את-הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות. יב הצילני נא מיד אחי מיד
 עשו כי-ירא אנכי אתו פן-יבוא והפני אם-על-בנים
 (בראשית, פרק לב)

וְשׁוֹפֵי הַדֶּרֶךְ לֹא־רִיט... –"אֵל תַּחֲזֹק אֹתָהּ לֹא לִפְדּוֹ"

ב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמִרְאֵת הַלַּיְלָה, וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב יַעֲקֹב; וַיֹּאמֶר, הִנְנִי. ג וַיֹּאמֶר, אֲנֹכִי הָאֵל
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם; אֵל-תִּירָא מִרְדָּה מִצְרִימָה, כִּי-לִגְוִי גָדוֹל אֲשִׁימָךְ שָׁם. ד אֲנֹכִי, אֶרֶד עִמָּךְ מִצְרִימָה,
וְאֲנֹכִי, אֶעֱלֶךְ גַּם-עִלָּה; וַיֹּסֶף, נְשִׁית יְדוֹ עַל-עֵינָיִךְ.
 (בראשית, פרק מ"ו)

מעברים בחיי ישראל

יציאת מצרים

מה צריך, רצ ידוע ואנוכר או תקווה לטוב לא מוכר?

י וּפְרָעָה, הַקָּרִיב; וַיִּשְׁאֹל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרִים נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם, וַיִּירָאוּ מְאֹד, וַיִּצְעֲקוּ
 בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, אֶל-ה'. יא וַיֹּאמְרוּ, אֶל-מֹשֶׁה, הַמַּבְלִי אֵין-קָבְרִים בְּמִצְרַיִם, לִקְחָתֵנוּ לָמוֹת בְּמִצְרַיִם: מַה-
 זֹאת עֲשִׂיתָ לָנוּ, לְהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם. יב הֲלֹא-זֶה הַדָּבָר, אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר, חַדְל
 מִפְּנֵינוּ, וְנַעֲבֹדָה אֶת-מִצְרַיִם: כִּי טוֹב לָנוּ עַבְדָּ אֶת-מִצְרַיִם, מִמָּתְנוּ בְּמִצְרַיִם.
 (שמות, פרק י"ד)

לקראת הכניסה לארץ ...

... **כב** וַתִּקְרְבוּ אֵלַי, כָּל־כֶּסֶם, וַתֹּאמְרוּ נִשְׁלַחְהָ אֲנָשִׁים לַפְּגִינִי, וַיַּחֲפְרוּ-לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ; וַיָּשֻׁבוּ אֹתָנוּ,
דִּבְרֵי--אֶת-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נָעַלְהָ בָּהּ, וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר נָבֵא אֵלֶיךָ
 (דברים, פרק א)

מה חסר? כוח, כטחול, אמונה?

לא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עָלוּ עִמּוֹ, אָמְרוּ, לֹא נוּכָל, לַעֲלֹת אֶל-הָעָם: כִּי-חָזַק הוּא, מִמֶּנּוּ. **לב** וַיָּצִיאוּ דָבָר
 הָאָרֶץ, אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ, אֶרֶץ אֲכָלֶת
 יוֹשְׁבֶיהָ הוּא, וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ, אֲנָשִׁים מְדוּתִים. **לג** וְשֵׁם רָאִינוּ, אֶת-הַנְּפִילִים בְּנֵי עֶנֶק--מֵן-
 הַנְּפִלִים; וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחַגְבִּים, וְכֹן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם.
 (במדבר, פרק י"ג)

לאחר הצונא על חטא הארצלים... מה קרה פתאום?

מ וישפמו בבקר ויעלו אל-ראש-הקר לאמר הננו ועלינו אל-המקום אשר-אמר ה' כי חטאנו. מא ויאמר משה למה זה אתם עברים את-פי ה' והוא לא תצלח. ... מד ויעפלו לעלות אל-ראש הקר וארון ברית-ה' ומשה לא-משו מקרב המחנה. מה וירד העמלקי והכנעני הישב בקר החוץ ויכוס ויפתום עד-החרמה.
 (במדבר, פרק יד)

האומנם "חסד נעוריו" כק נראו הנדודים מדבר?

זכרתי לך חסד נעוריו, אהבת כלולתיך--לכתך אחרי במדבר, בארץ לא זרועה.
 (ירמיה, פרק ב)

בחדש הראשון בשנת הארבעים. והנה אין בתורה כלל שום מעשה או נבואה רק בשנה הראשונה ובשנת הארבעים
 (רבי אברהם בן עזרא, במדבר כ,א)

גילוי זה מאיר ביאור חדש, שונה לחלוטין, את נדודי בני ישראל. הנה מתברר, שהתורה מתארת את ההתרחשויות בשנה הראשונה ובשנת הארבעים בלבד. כל אותן שלושים ושמונה שנים שנמצאות בתווד, הן הרוב המכריע והדומם. העובדה המפליאה שהן לא הוזכרו אפילו ברמז, מלמדת שלא התרחשו בהן אירועים שליליים, והופכת את השנה הראשונה ואת שנת הארבעים, ליוצאות מן הכלל המלמדות על הכלל. הרב דוד סבתו

www.daat.ac.il/DAAT/kitveyet/maaliyot/zaharti-2.htm